

VERTIGO

Gratis filmmagazine

• REVIEWS | ARTIKELS | RECENSIES

ende

Blade Runner 2049

Replicants jagen met Ryan Gosling en Harrison Ford

LE FIDÈLE

FILM FEST GENT

DÉTROIT

RAZOR REEL

GOOD TIME

#35
oktober 2017

★★★★★ IT'S ELECTRIFYING...
A WILD RIDE OF A CRIME THRILLER
ROLLING STONE

★★★★★ A TWISTED SUBTERRANEAN ODYSSEY
INDIEWIRE



OFFICIAL SELECTION
COMPETITION
FESTIVAL DE CANNES

ROBERT PATTINSON



A FILM BY JOSH AND BENNY SAFDIE

cinéart

www.cineart.be

f/cineartbelgium

y/cineartbe

t/cineartbe

ig/cineart_belgium

BRUZZ

FOCUS

VERTIGO

18.10.2017

Chase

cineneWS

B3 tv

BASED ON THE TERRIFYING BESTSELLER BY JO NESBØ
FROM THE DIRECTOR OF TINKER TAILOR SOLDIER SPY



SOON THE FIRST SNOW WILL FALL
AND THE HUNT FOR A KILLER BEGINS

MICHAEL FASSBENDER

THE SNOWMAN

UNIVERSAL PICTURES PRESENTS IN ASSOCIATION WITH PERFECT WORLD PICTURES A WORKING TITLE PRODUCTION IN ASSOCIATION WITH ANOTHER PARK FILM A TOMAS ALFREDSON FILM
MICHAEL FASSBENDER "THE SNOWMAN" REBECCA FERGUSON CHARLOTTE GAINSBURG WITH VAL KILMER AND J.K. SIMMONS CASTING BY JUNA JAY EDITED BY CLAIRE SIMPSON
PRODUCTION MARIA DJURKOVIC DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY DION BEEBE A.C.S. ASC PRODUCED BY RICHARD HEWITT EXECUTIVE PRODUCERS MARTIN SCORSESE TOMAS ALFREDSON AMELIA GRANGER LIZA CHASIN BASED ON THE NOVEL BY JO NESBØ
PRODUCED BY TIM BEVAN ERIC FELLNER PRODUCED BY GUSTAFSSON ROBYN SLOVO SCREENPLAY BY PETER STRAUGHAN AND HOSSEIN AMINI AND SØREN SVEISTRUP DIRECTED BY TOMAS ALFREDSON
VANAF 15 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP
#TheSnowman f/UniversalBelgium TheSnowman-Movie.be

VERTIGO PRESENTEERT

DE EERSTE TWEE AFLEVERINGEN VAN DE FILMISCHE
TV-REEKS **TABULA RASA** IN AVANT-PREMIÈRE
OP HET GROTE SCHERM!

Vanaf zondag 29 oktober brengt Eén de gloednieuwe fictiereeks *Tabula rasa*. Deze psychologische thrillerreeks draait rond Mie D'Haese, een jonge vrouw met geheugenverlies die de enige sleutel vormt in een mysterieuze verdwijningszaak. Hoe meer Mie zich herinnert, hoe meer ze iedereen rondom zich begint te wantrouwen... maar vooral zichzelf. Zijn de nieuwe herinneringen echt of is het haar verbeelding die de gaten in haar geheugen probeert te vullen?

Deze productie van Caviar kan rekenen op een topcast: naast Veerle Baetens in de rol van Mie schitteren Stijn Van Opstal, Gene Bervoets, Jeroen Perceval, Hilde Van Mieghem,

Peter Van Den Begin, Natali Broods, Lynn Van Royen, Tom Audenaert, François Beukelaers, Cécile Enthoven, Viviane De Muynck en Ruth Beeckmans.

Het idee van de reeks komt van showrunner Malin-Sarah Gozin (*Clan*) en Veerle Baetens. Voor het scenario werkten ze samen met Christophe Dirickx (*De helaasheid der dingen*). De regie is in handen van Jonas Govaerts (*Welp*) en Kaat Beels (*Beau Séjour*).

Na een passage op Série Series (Fontainebleau, Frankrijk), Séries Mania (Melbourne, Australië), Fantastic Fest (Austin, USA) volgt binnenkort ook nog MIPCOM (Cannes, Frankrijk) en Film Fest Gent (België).



WIL JE DIT **EXCLUSIEVE EVENT** BIJWONEN?
ALLE INFO OP **VERTIGOWEB.BE**



één CAVIAR

Tranen in regen

Als je zelfs maar een beetje volgt wat er gaande is in de wereld vandaag, krijg je al de indruk dat Guillermo del Toro of een andere huivermaestro begonnen is aan een reallife-bewerking van Dante's *Inferno*. Het valt in deze donkere dagen ook op dat de bioscoop steeds minder de place to be is om je verstand op nul te zetten.

Achter het scifi-spektakel van *Blade Runner 2049* schuilt, net zoals in zijn legendarische voorganger, een diepgravende zoektocht naar het antwoord op de vraag wat het betekent om mens te zijn. *Le fidèle*, de nieuwe samenwerking tussen Rundskop-duo Michaël R. Roskam en Matthias Schoenaerts, overstijgt het typische gangsterdrama dankzij een focus op de eeuwige strijd tussen hart en hersenen. En *The Hurt Locker*-Oscarwinnares Kathryn Bigelow levert met *Detroit* niet alleen een intense thriller af, maar ook een prangende aanklacht tegen rassendiscriminatie in de VS.

Op Film Fest Gent regent het films die je wereldbeeld drastisch kunnen veranderen – of die op z'n minst de platgetreden paden verlaten. Razor Reel Flanders Film Festival toont dan weer dat genrecinema vaak de scherpste antwoorden durft te formuleren. Zelfs *Good Time*, een op het eerste gezicht onschuldig misdaadfilmpje met Robert 'Twilight' Pattinson, gaat bepaalde hete hangijzers niet uit de weg.

Kan cinema dan toch een verschil maken?

STEVEN TUFFIN
hoofdredacteur

@Waaaninema



**WARM JE OOK AL OP EN
REGISTREER JOUW ACTIE OP
DEWARMSTEWEEK.BE**

14



24



38



42



FLASHFORWARD

ACHTER DE SCHERMEN *Rosie & Moussa*

10

FILMFAN *Sofie Lemaire*

12

CLOSE-UP

BLADE RUNNER 2049

14

INSYRIATED

18

FILM FEST GENT

20

DETROIT

24

RAZOR REEL FLANDERS FILM FESTIVAL

28

GOOD TIME

30

JAMES NEWTON HOWARD

32

SPECTRUM *Gustav Deutsch*

36

LE FIDÈLE

38

POINT OF VIEW

RECENSIES

42

BESTE.FILM.OOIT. *Metropolis*

46

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
www.vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER Steven Tuffin – steven@vertigoweb.be

ADJUNCT-BLADMANAGER Karolien Van Schil – karolien@vertigoweb.be

MEDEWERKERS Ruben Nollet, Chris Craps, Jonas Govaerts, Anke Wauters, Christophe Verbiest, Dennis Van Dessel

WEBMASTER Hans Verschooten

WEBREDACTIE Ben De Smet

EINDREDACTIE Geert Van der Hallen

LAYOUT Sientje Beysen

FOTOGRAAF Greetje Van Buggenhout

RECLAMEREGIE info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Marc Boonen, Postbus 10009, 2000 Antwerpen

DRUK Moderna Printing

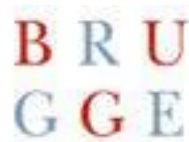
"Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, scan of op enige andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.

🐦 [www.twitter.com/VERTIGObe](https://twitter.com/VERTIGObe) 📘 www.facebook.com/VERTIGObe



RAZORREEL FLANDERS FILM FESTIVAL 26 - 31 OKT 17

NIEUWE LOCATIE!
MAGDALENASTRAAT 30
8200 BRUGGE
WWW.RRFFF.BE
WWW.FACEBOOK.COM/RRFFF





ACHTER DE SCHERMEN

Rosie & Moussa

Kostuumontwerpster Joëlle Meerbergen
heeft voor elke naald een draad

tekst JONAS GOVAERTS
foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

De bioscoopbewerking van Michael De Cocks geïllustreerde verhalenreeks *Rosie & Moussa* is geen animatiefilm geworden, maar een live-action-langspeler geregisseerd door Dorothée Van Den Berghe (*Meisje*). Toch knipoogt de cineaste geregeld naar de zwierige tekeningen van Judith Vanistendael.

“Onze Rosie draagt altijd rood, net als in de boeken”, vertelt kostuumontwerpster Joëlle Meerbergen. “Een speelse manier om het personage te laten opvallen tegen de grijze Brusselse achtergrond.”

Moussa, het jongetje met wie Rosie een hechte vriendschap sluit, wordt vertolkt door Imad Borji, een 12-jarige Molenbekaar zonder acteervaring. “Hij was erg begaan met zijn kledij”, zegt Meerbergen. “Hij vond het maar niks dat Moussa altijd hetzelfde aanhad: ‘De mensen gaan denken dat hij arm is!’ Als het aan Imad lag, zou Moussa in elke scène een andere Gucci-outfit dragen. (lacht)”

Meerbergen kon zich het hardst uitleven met de verkleedkleden die de jonge cast draagt tijdens een schooltoneel: “Ik heb voor elk klasgenootje een insectenpak ontworpen, dat ik subtiel liet corresponderen met de architectuur van de locaties.” ▣

VANAF 4 APRIL 2018 IN DE BIOSCOOP

@Jonas_Govaerts

Sofie Lemaire

Als presentatrice van het radio- en tv-programma *Culture Club* moet Sofie Lemaire up-to-date blijven met alles wat er leeft in de Belgische bioscopen. Gelukkig maar, want sinds ze moeder is, heeft ze geen tijd meer voor cinemabezoekjes na de werkuren. “Ik kijk ernaar uit om straks alle Disney-klassiekers te herontdekken met mijn zoontje.”

tekst CHRIS CRAPS foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Welke film heeft jou ingrijpend veranderd?

SOFIE LEMAIRE: “Op een bepaald moment ben ik de opleiding Woordkunst gaan volgen, met lessen in podiumkunsten, schrijven, radio en media. In die periode zag ik *The 25th Hour* van Spike Lee, en Edward Norton maakte daarin een enorme indruk op me. Wat hij deed, wilde ik ook kunnen. Ik ben uiteindelijk in de media beland, maar ik denk altijd terug aan die film als het gaat over de pret van acteren.”

Koop je dvd's of blu-rays?

“Een kind krijgen werkt je film-consumptie niet bepaald in de hand. (lacht) Naar de bioscoop gaan komt er helemaal niet meer van, en thuis ben ik zo druk bezig dat ik 's avonds maar een halfuur voor mezelf heb. Ik sta dus hopeloos achter, maar ik hou ontzettend veel van cinema. Gelukkig kan ik nog films zien voor mijn werk.”

“IK KAN NIET EENS NAAR DE TRAILER VAN EEN HORRORFILM KIJKEN.”

Wat zag je recent nog?

“*Cargo* en *Le fidèle*. En *20th Century Women* ligt klaar – mijn *Culture Club*-collega Bent Van Looy was daar lyrisch over. Als ik wil ontspannen, kijk ik het liefst naar een eenvoudige romantische komedie, zoals *Love Actually* of *Bridget Jones's Diary*. Maar als ik wat meer energie heb, kies ik voor films zoals *Anomalisa* en *The Grand Budapest Hotel*.”

Wat is de allereerste film die jij je herinnert?

“Dat moet *Sneeuwwitje* zijn. Die heb ik wel duizend keer gezien. Ik ken alle dialogen en liedjes vanbuiten. Ik

kijk ernaar uit om straks alle Disney-klassiekers te herontdekken met mijn zoontje. Het zijn dan wel kinderfilms, maar eigenlijk kan ik naar alles kijken.”

Ook naar horror?

“Oeps! Nee, horror kan ik niet aan. (lacht) In het vorige seizoen van *Culture Club* kwam Jonas Govaerts een inleiding tot het genre geven, mét filmfragmenten. Die beelden hebben wekenlang door mijn hoofd gespoekt. Het vreemde is dat ik als puber wel veel griezelfilms heb gezien. Mijn vriendinnen en ik deden niets liever. Maar vandaag gaat zelfs

een trailer me te ver. Begrijp me niet verkeerd: ik bewonder het vakmanschap en de vindingrijkheid van horrorregisseurs enorm.”

Wie is je favoriete acteur?

“Leonardo DiCaprio vind ik waanzinnig goed. Alles wat hij doet is geloofwaardig. Lang geleden zag ik *What's Eating Gilbert Grape*, waarin hij een verstandelijk gehandicapte jongen speelt. Hij was toen piepjong, maar zo indrukwekkend. Dichter bij huis moet ik zeggen dat ik na het bekijken van *Le fidèle* opnieuw onder de indruk ben van Matthias Schoenaerts. Je ziet daar een heel rijke acteur. Volkomen terecht dat hij carrière maakt.”

@ChrisCraps

Culture Club

ELKE MAANDAG OP RADIO 1
ELKE WOENSDAG OP CANVAS



DROOM- BEELDEN

Nu we *Blade Runner 2049* gezien hebben, begrijpen we waarom regisseur Denis Villeneuve en hoofdacteurs Ryan Gosling en Harrison Ford zo geheimzinnig doen over de plot van de langverwachte scifi-sequel. Daarom houden we het spoiler vrij en laten we de Nederlandse actrice Sylvia Hoeks de cast en crew voorstellen. “Plots stond ik naast Indiana Jones!”

tekst STEVEN TUFFIN



RYAN
GOSLING



HARRISON
FORD



JARED
LETO



DENIS
VILLENUEVE

“Ryan speelt Officer K, een jonge *blade runner* die in het jaar uit de titel op zoek gaat naar oudere *replicants* om hen buiten werking te stellen. Op een dag doet hij echter een ontdekking die verregaande gevolgen kan hebben voor de samenleving. Ryan wordt vaak een ‘knuffel-Canadees’ genoemd en dat is hij ook. Het klinkt misschien cliché, maar hij gedroeg zich als een echt maatje op de set. Hij heeft totaal geen last van een opgeblazen ego. Als hij het gevoel had dat iets beter kon, vroeg hij dat altijd beleefd. Je voelde gewoon dat hij een zo goed mogelijke film wilde maken.”

“Harrison kruipt opnieuw in de huid van Rick Deckard, de *blade runner* die er aan het einde van het origineel vandoor ging met de *replicant* Rachael en sindsdien spoorloos is. Toen hij op de set arriveerde, was ik enorm nerveus. Plots stond ik naast de levende legende die zowel Han Solo als Indiana Jones op zijn cv heeft staan. Onze eerste scènes speelden zich af in een hele kleine ruimte, waarin we helemaal alleen zaten. Gelukkig vertelde hij direct een grap die begon met ‘*There’s a dog in a bar...*’ En ik maar lachen. Niet alleen om zijn mop, maar ook omdat ik ontzettend opgelucht was.”

“Jared speelt Niander Wallace, een machtige *replicant*-fabrikant. Zijn relatie met Luv is heel intens: ze zou alles voor hem doen, eigenlijk ligt ze aan zijn voeten. Het was dan ook best handig dat Jared zich enorm *method* gedroeg op de set: hij stelde zich voor als Niander toen we elkaar voor het eerst ontmoetten, en we hebben we nooit met elkaar staan keuvelen tussen takes door – een wereld van verschil met Harrison en Ryan, die altijd in waren voor een grap.”

“Denis noemt onze sequel een ode aan de originele *Blade Runner*, die ongelooflijk veel voor hem heeft betekend: het was de film die hem deed beseffen dat hij regisseur wilde worden. Ironisch genoeg gaat onze film in mijn ogen over de dromen die je had toen je jonger was, maar die je nooit hebt verwezenlijkt. Heel melancholisch allemaal. Op de set straalde Denis een ongelooflijk enthousiasme uit. ‘*I deeply love it!*’ was zo’n zinnetje dat je meermaals per dag hoorde weergalmen. Dat soort begeestering ben ik nog maar zelden tegengekomen.”



SYLVIA
HOEKS



ROGER
DEAKINS

“Toen ik hoorde dat ik auditie mocht doen voor deze film, ging ik helemaal uit mijn dak. Wat Rutger Hauer – toch een beetje onze nationale acteertrots – deed als levenshongerige *replicant* in de originele *Blade Runner*, deed me jaren geleden inzien dat het best mogelijk was om buiten Nederland carrière te maken. Ik werd gecast als Luv, de rechterhand van Jared Leto’s personage. Haar naam is een beetje ironisch, want ze kan best gewelddadig uit de hoek komen. Voor de shoot moest ik dan ook zeven kilo spiermassa bijkweken, wat betekende dat ik zes uur per dag zat te trainen. Die fysieke transformatie heeft me enorm geholpen bij mijn vertolking.”

“We draaiden op enorme sets in Budapest. Denis stond er namelijk op dat we het gebruik van *green screens* tot een minimum zouden herleiden. Ik stond dag in, dag uit met open mond mijn ogen de kost te geven. Dat alles er ook nog eens fantastisch uitziet op het witte doek, hebben we te danken aan Roger, die in het verleden heel vaak met de Coens samenwerkte. Wat hij met wat camera’s en wat lampen kan verwezenlijken, is echt onvoorstelbaar. Eén emotionele scène met Harrison is door zijn inbreng helemaal hartverscheurend geworden. Maar meer zeg ik niet!”

VANAF 4 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

@Waaaninema

» BLAST FROM THE PAST

Op *Vertigoweb.be* hernemen we het gesprek tussen *Welp*-regisseur Jonas Govaerts en *DoP* Nicolas Karakatsanis over *Blade Runner*, dat we in 2015 publiceerden.



INSYRIATED

TUSSEN VIER MUREN

De burgeroorlog in Syrië door de ogen van gewone mensen. Dat is het uitgangspunt van *Insyriated*, het wurgende huiskamerdrama van Philippe Van Leeuw dat op 10 oktober het startschot is van Film Fest Gent en een week later in het hele land draait. “Ik wilde tonen hoe vrouwen het thuisfront beschermen.”

tekst RUBEN NOLLET

Terwijl explosies door de stad weerklinken en helikopters overvliegen, troept op een binnenpleintje een handvol mensen samen rond een kar met etenswaren. Wanneer ze plots onder vuur worden genomen door een sluipschutter, stuiven ze in paniek uit elkaar. Aan een raam slaat een oude man het allemaal gade, een sigaret in de hand en diepe droefheid in de ogen. Welkom in Damascus.

De ooit trotse Syrische grootstad is nu al zes jaar een van de strijdtonelen van de Syrische burgeroorlog, de opstand van diverse bevolkingsgroepen tegen president Bashar al-Assad. Naar schatting 450.000 doden later zit de situatie nog steeds

muurvast. Veel mensen zijn het land ontvlucht, anderen verschansen zich in hun woonst, tegen beter weten in hopen op vrede.

Wrede buitenwereld

In zijn drama *Insyriated* richt de Brusselse regisseur Philippe Van Leeuw de camera op een aantal van die achterblijvers. Het verhaal speelt zich grotendeels af in één appartement binnen een periode van 24 uur. Zo'n elf mensen hokken er samen, met in het middelpunt twee vrouwen: Oum Yazan heeft de touwtjes in handen, maar wanneer er iets dramatisch gebeurt, komt buurvrouw Halima op de voorgrond.

Oorlogsellende is Van Leeuw niet

vreemd. De voormalige cameraman – zie onder meer *La vie de Jésus* van Bruno Dumont – maakte in 2009 zijn regiedebuut met *Le jour où Dieu est parti en voyage*, over een voortvluchtige Tutsi-vrouw tijdens de genocide in Rwanda. Van Leeuw was geschokt door wat hij in 1994 op televisie zag en voelde dat hij iets met het onderwerp moest doen, maar pas jaren later kwam het er effectief van.

Insyriated, zijn tweede langspeelfilm, kwam in een stroomversnelling dankzij het persoonlijke relaas van een kennis. “In 2012 werkte ik in Libanon als cameraman van *Stable Unstable*, een lokale productie. De camera-operator kwam uit Syrië. Ze vertelde me dat haar vader al drie weken vastzat in zijn

appartement in Aleppo en niets van zich kon laten horen omdat er overal gevochten werd. Op dat moment wist ik hoe ik een film over de Syrische burgeroorlog moest maken.”

Woorden als wapen

Insyriated zoomt specifiek in op het lot van vrouwen in oorlogsgebied. Zij hebben meestal de taak om het thuisfront te bewaken, omdat de mannen vaak actief in de strijd betrokken zijn. Bovendien vallen vrouwen in oorlogstijd vaak ten prooi aan mannelijke agressie. “Ik zie vrouwen als symbool voor het thuisland en de huiselijke warmte”, legt Van Leeuw uit. “Zoals mijn grootmoeder tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ze heeft

me vaak verteld over hoe ze zich tijdens de bombardementen barricadeerde in haar huis. Samen met mijn grootvader baatte ze een hotel uit in Sint-Niklaas, en ze vertikte het om in de kelder te schuilen. Als ze moest sterven, wilde ze dat in haar eigen bed doen. Dan zou ze tenminste haar waardigheid behouden, vond ze.”

Dat is wat Van Leeuw interesseert: gewone mensen in gevaarlijke omstandigheden. Wat doen ze om te overleven en ondanks alles toch hun menselijkheid te bewaren? “Om die reden boeien vrouwelijke personages me ook meer dan mannelijke”, voegt hij eraan toe. “Mannen beantwoorden geweld doorgaans met geweld, terwijl vrouwen zich ertegen verzetten.

In het algemeen zijn woorden hun voornaamste wapen. Praten werkt niet altijd, maar het is wel een veel betere manier om waardig te blijven.”

VANAF 18 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» OORLOGSGEWELD

De verschillende conflicten in het Midden-Oosten hebben al heel wat filmparels geïnspireerd. Op Vertigoweb.be grasduinen we door de beklijvendste portretten van de miserie en de gruwel.

CINEMA PARADISO

De Italiaanse cinema van toen en nu mag dan wel het hoofdthema zijn van het 44^e Film Fest Gent, er vallen in de bioscopen van de Arteveldestad tussen 10 en 20 oktober filmparels van over de hele wereld te ontdekken. Onze hoofdredacteur waagde zich aan een *mission: impossible* en beperkte zich tot acht must sees.

tekst STEVEN TUFFIN

YOU WERE NEVER REALLY HERE

Over *We Need to Talk about Kevin* is men na zes jaar nog steeds niet uitgepraat, en nu komt Lynne Ramsay opnieuw met een oplawaai vanjewelste aanzetten. Joaquin Phoenix kaapte niet voor niets de Prijs voor Beste Acteur weg op het recentste Filmfestival van Cannes, voor zijn vertolking van een getormenteerde moordmachine in deze volledig versplinterde *'Taxi Driver meets Taken'*.



THREE BILLBOARDS OUTSIDE EBBING, MISSOURI

Martin McDonagh bezorgde het Brugse stadsbestuur een collectieve hartaanval toen hij 'die Scone' als een regelrecht *hellhole* afschilderde in zijn overheerlijke zwarte komedie *In Bruges*. Zijn nieuwste film voert de immer fantastische Frances McDormand op als een vrouw met een wel heel aparte missie: ze huurt drie gigantische reclameborden om de lokale sheriff (Woody Harrelson) aan te sporen de moord op haar dochter op te lossen.

CALL ME BY YOUR NAME

Sinds haar wereldpremière op het Sundance Film Festival eerder dit jaar bespeelt deze homoromance festivalpubliek na festivalpubliek. Luca Guadagnino vertelt in zijn opvolger van Matthias Schoenaerts-thriller *A Bigger Splash* het verhaal van een hete zomer tussen een Amerikaanse doctoraatsstudent en de 17-jarige zoon van het koppel in wiens Italiaanse vakantiehuis hij verblijft. Met gevierde prestaties van Hollywood-bink Armie Hammer en nieuwkomer Timothée Chalamet.



GOBLIN PLAYS DAWN OF THE DEAD

Op donderdag 19 oktober voorziet Claudio Simonetti's *Goblin Dawn of the Dead* van een live-score in Vooruit. Maar – triviajunkies, opgelet – ondertussen toert ook een tweede incarnatie van de Italiaanse progband, eentje met andere originele leden, over de wereldbol. En – het wordt alleen maar smeuiger – we krijgen niet George A. Romero's versie van zijn zombieklassieker te zien, maar de Europese *cut* van Dario Argento, ook wel bekend als *Zombi. Bloody hell!*





BEACH RATS

Enkele maanden na het Oscarsucces van *Moonlight* dient zich deze indieparel aan, waarin eveneens een jongeman centraal staat die niet van plan is om op seksueel en ander gebied binnen de lijntjes te kleuren. Eliza Hittman won de Prijs voor Beste Regie na de wereldpremière op het recentste Sundance Film Festival, en beginnend hoofdacteur Harris Dickinson staat ondertussen naast Gwendoline 'Game of Thrones' Christie op de set van de youngadultverfilming *The Darkest Minds*.

THE SHAPE OF WATER

De Mexicaanse meester-cineast Guillermo del Toro mag zich de onvolprezen koning van het duistere filmsprookje noemen, met lekkers als *The Devil's Backbone*, *Pan's Labyrinth* en *Crimson Peak* op zijn cv. Aan dat lijstje kun je nu dit 'Douglas Sirk goes Universal Monsters'-drama toevoegen, over de relatie tussen een doofstomme schoonmaakster en een mensachtig waterwezen in het Amerika van de vroege jaren zestig. Bekroond met de Gouden Leeuw op het recentste Filmfestival van Venetië.



I, TONYA

Met haar sexy présence in *The Wolf of Wall Street* wond Margot Robbie het publiek om haar vinger. Vorige zomer stal ze de show als Harley Quinn, het getormenteerde liefje van The Joker in *Suicide Squad*. En nu heeft men het over een geheide Oscarnominatie voor haar vertolking in deze biopic, over een Amerikaanse kunstschaatster die in de jaren negentig betrokken raakte bij een complot om haar grote concurrent te verwonden.



LA BATTAGLIA DI ALGERI

Mira Nair, Spike Lee, Steven Soderbergh, Julian Schnabel en Paul Greengrass zijn maar een paar van de topregisseurs die schatplichtig zijn aan deze legendarische pseudodocumentaire van Gillo Pontecorvo, beter bekend als *The Battle of Algiers*. De *handheld* zwart-witbeelden die de Italiaanse filmmaker schoot, waren destijds zo overtuigend dat het Amerikaanse publiek gerustgesteld werd met een pancarte met de boodschap dat wat volgde allemaal in scène was gezet.

MEER INFO OP **FILMFESTIVAL.BE**
WEDSTRIJDEN OP **VERTIGOWEB.BE**



FROM THE DIRECTOR OF "THE LOBSTER"



★★★★
*Intriguing,
disturbing,
amusing.*

THE GUARDIAN

★★★★
*Psychologische horror
met een hoek af.*

DE MORGEN

★★★★
*Een duivels
goed gemaakte film.*

KNACK FOCUS



PRIX DU SCÉNARIO
FESTIVAL DE CANNES

OFFICIALLY SELECTED FOR
FILM FEST GENT

a film by Yorgos Lanthimos

the KILLING of a SACRED DEER

Colin Farrell

Nicole Kidman

Barry Keoghan

DeMorgen. HUMO

1.11.2017

www.imaginefilm.be
VERTIGOWEB.BE

EEUWIGE UNDERDOG

Na het blockbustersucces van *Star Wars: The Force Awakens* gaat **John Boyega** voor steviger werk in *Detroit*. In deze op feiten gebaseerde thriller van Kathryn Bigelow speelt de Britse acteur een Afro-Amerikaanse veiligheidsagent die in stilte toekijkt terwijl enkele blanke flikken de zwarte gasten van een hotel terroriseren. “Ik had nog nooit op zo’n serieuze set gestaan.”

tekst STEVEN TUFFIN

In 2011 maakte John Boyega een indrukwekkend bioscoopdebuut als Moses, de bendeleider die het aan de stok krijgt met aliens in het fantastisch entertainende *Attack the Block*. Nadien leek het eventjes alsof we met een eendagsvlieg te maken hadden. Maar sinds hij in 2015 in *Star Wars: The Force Awakens* Finn, de stormtrooper met gewetensproblemen, speelde, gaat het pijlsnel. Eerder dit jaar was hij te zien in het Emma Watson-vehikel *The Circle* en in december kruipt hij opnieuw in de huid van Finn in *Star Wars: The Last Jedi*.

Nu is er echter *Detroit*, een beenharde film over een incident dat plaatshad tijdens de rassenrellen in Detroit in 1967. Daarbij werden de

gasten van het Algiers Motel – een groep zwarte mannen en twee blanke vrouwen – een ganse nacht hondsbrutaal behandeld door een groep ordehandhavers. Onder hen bevond zich Melvin Dismukes, een Afro-Amerikaanse veiligheidsagent die het gebeuren min of meer machteloos aanschouwde.

Menig acteur zou tweemaal nadenken over zo’n uitdagende rol, maar Boyega was meteen dolenthousiast: “Op een dag hoorde ik van mijn agent dat Kathryn aan een nieuwe film ging beginnen. ‘Ik doe mee!’ riep ik meteen, waarop hij me een realitycheck gaf en zei dat ik auditie moest doen. Ik vloog naar New York, en samen met Kathryn nam ik

enkele scènes door uit het scenario van *In the Heat of the Night*, de Sidney Poitier-klassieker die ook over de rassenkwestie gaat. Nadien namen we afscheid, maar enkele uren later belde ze me al op: ik had de rol.”

Je deed dus in de eerste plaats mee omdat je met Bigelow wilde samenwerken?

JOHN BOYEGA: “Inderdaad. *Point Break* analyseerde ik tot op het bot aan de universiteit, en *The Hurt Locker* en *Zero Dark Thirty* zijn in mijn ogen hedendaagse klassiekers. Kathryn komt enorm creatief uit de hoek en deinst niet terug voor donkere onderwerpen. Ik zou gek zijn om niet met haar samen te werken.”

Hoe bereid je je voor op zo’n zware rol?

“Voor mij begint alles bij research. Ik had natuurlijk al gehoord over de rellen in Detroit, maar dit specifieke incident kende ik niet. Ik ging dus op zoek naar alle beschikbare documenten over de feiten. Gelukkig hadden Kathryn en scenarist Mark Boal een dik dossier klaarliggen dat ik gretig doornam. Nadien nam ik contact op met de echte Melvin Dismukes. De eerste keer dat ik hem belde hebben we uren gepraat. Aanvankelijk ging het gewoon over wie hij was: welke muziek en films hij goed vond, dat soort dingen. Zulke details zorgen ervoor dat je iemand veel beter begrijpt. Zo ontdekte ik dat Melvin ontzettend introvert is, wat veel verklaart over zijn rol in de gebeurtenissen. In zijn plaats zou ik moord en brand hebben geschreeuwd. Maar Melvin? Die bleef gewoon ijsig kalm.”

Hoe kijkt hij terug op het incident?

“Hij is het nooit te boven gekomen en zal altijd een gebroken man blijven. Ik heb wel gemerkt dat onze film hem deugd heeft gedaan, omdat zijn kant van het verhaal eindelijk getoond wordt. Hij is zijn hele leven uitgemaakt voor *Uncle Tom* door mensen die amper op de hoogte waren van wat er gebeurd is. En de overheid heeft het hem ook niet bepaald makkelijk gemaakt.”

De film is ontzettend intens. Was die spanning ook voelbaar op de set?

“Ik had nog nooit op zo’n serieuze set gestaan. Tussen takes door hoorde je niemand lachen, wat je wel begrijpt als je de film gezien hebt. Het ging zelfs zo ver dat we elkaar regelmatig vroegen of alles oké was.”

Draag je zo’n getroebleerd personage nadien met je mee?

“Daar heb ik geen tijd voor. Enkele dagen nadat we klaar waren met filmen, stond ik al op de set van *Pacific Rim: Uprising*. Als je in een metalen pak een reuzenrobot moet besturen die aan het vechten is met een gigantisch monster, ben je niet echt meer bezig



ATTACK THE BLOCK



PACIFIC RIM: UPRISING



DETROIT



THE FORCE AWAKENS

met wat je vorige week aan het doen was. *(lacht)*”

Je zei daarna dat research cruciaal is. Maar heb je daar wel tijd voor als je van project naar project holt?

“Tot nog toe was dat geen probleem. Voor *The Last Jedi* moest ik gewoon terugdenken aan *The Force Awakens*, waarin Finn vorm had gekregen. En mijn personage in *Pacific Rim: Uprising* is gebaseerd op een aspect van mezelf dat we uitvergroot hebben: mijn enthousiasme. In dat soort popcorn-cinema kun je maar beter levendig uit de hoek komen, of je maakt jezelf compleet belachelijk. *(lacht)*”

En wat voor research deed je destijds om je voor te bereiden op *The Force Awakens*?

“In de eerste plaats dompelde ik me opnieuw onder in *all things Star Wars*. Ik was een fan toen ik jonger was, maar toen ik de rol kreeg, was ik er al jaren niet meer mee bezig geweest. Daarnaast verdiepte ik me in het proces dat je als acteur doormaakt wanneer je deel wordt van zo’n gigantische machine. Er bestaat op dat vlak een razend interessante documentaire over Hayden Christensen, die Anakin Skywalker speelt in *Attack of the Clones* en *Revenge of the Sith*.”

Terug naar Detroit: in de VS kreeg Bigelow de wind van voren omdat zij als blanke vrouw van hoge komaf dit ‘zwarte’ verhaal verfilmde.

“Ik worstelde daar ook mee toen ik het scenario las, en we hebben het er uitvoerig over gehad. Kathryn is zeer intelligent en wist waaraan ze begon, maar ze wilde dit verhaal koste wat kost vertellen. En eerlijk: ik denk niet dat iemand anders – blank of zwart – dit project ooit van de grond had kunnen krijgen.”

Een ander heikel punt: Samuel L. Jackson liet rond de release van *Get Out* weten dat hij *not pleased* is dat veel Afro-Amerikaanse rollen naar Britse acteurs gaan.

“Ik ga niet akkoord met wat Sam toen

zei, maar ik begrijp wel waar het vandaan komt. Amerikanen zijn de laatste jaren overgevoelig geworden. Ze denken dat ze langs alle kanten – ook van binnenuit – belaagd worden. Dat gevoel is ook de creatieve wereld binnengespijeld, waardoor je soms echt de gekste dingen hoort. Het klopt in ieder geval niet dat alle zwarte Britse acteurs elkaar op een dag belden en zeiden: ‘Laten we alle Afro-Amerikaanse rollen inpikken!’ *(lacht)* Feit is dat er in Groot-Brittannië maar weinig rollen zijn voor zwarten.”

De film werd om budgettaire redenen niet in Detroit gedraaid, maar ging er wel in première. Hoe was die ervaring?

“Intens! Journalisten hebben me zelden zo het vuur aan de schenen gelegd. Ik begrijp het wel: we vertellen een van ‘hun’ verhalen. Detroit is een speciale plek. De stad is in de steek gelaten door haar nationale leiders. Daardoor heerst er een outsidergevoel, dat ik enorm kan appreciëren. Ik kies altijd de kant van de underdog.”

Waarom?

“Omdat ik er zelf nooit helemaal bij zal horen. Mijn ouders komen uit Nigeria, een land met niks dan sociale wantoestanden. Ik groeide op in een Londense probleemwijk waar je makkelijker crimineel dan acteur wordt. En nu ik beroemd ben, lijkt het alsof ik elke dag gelukkig moet rondhuppelen. Nee man, ik zal me altijd een buitenstaander voelen.”

VANAF 11 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» VIVA BIGELOW

Net zoals John Boyega zijn wij diehard fans van de films van Kathryn Bigelow. Van *Near Dark* over *Point Break* tot *Zero Dark Thirty*: we bespreken ze kort op [Vertigoweb.be](https://www.vertigoweb.be).

RAZOR REEL

VAN DROMEN & NACHTMERRIES

Genrefans, opgelet! Van 26 tot en met 31 oktober kun je je helemaal uitleven op de 10^e editie van het Razor Reel Flanders Film Festival. Voor verheven huiverwerk, duizelingwekkende documentaires en unieke hernemingen is er maar één adres: het auditorium van het Brugse Sint-Lodewijkscollege. Deze vier toppers doen onze hoofdredacteur alvast watertanden.

tekst **STEVEN TUFFIN**

HOUNDS OF LOVE

Van tijdloze klassiekers als *Picnic at Hanging Rock*, *Long Weekend* en *Razorback* tot recentere knallers als *Wolf Creek*, *The Loved Ones* en *The Babadook*: Australië heeft liefhebbers van het horrorgenre nooit in de steek gelaten. Die traditie wordt voortgezet met dit langspeelfilmdebuut van Ben Young, waarin een tienermeid gekidnapt wordt door een gestoord koppel. Haar enige uitweg: het stel uiteendrijven. Eerder te zien op het Filmfestival van Venetië.



HOUSEWIFE



Als je je eens rot wilt lachen, moet je op YouTube op zoek gaan naar beelden van de afschuwelijke afkooksels die de Turkse filmgeschiedenis rijk is – mijn favoriet: *Seytan*, een hilarische *The Exorcist* van de Aldi. Ook aanstormend talent Can Evrenol speelde voor zijn tweede langspeler overduidelijk leentjebuurt bij Dario Argento's *Suspiria*, maar tekent tevens voor kwalitatieve koortsdroomcinema over een jonge vrouw die een jeugdtrauma opnieuw lijkt te beleven.

SALEM'S LOT

Enkele weken terug overleed Tobe Hooper op 74-jarige leeftijd. Voor velen zal de Amerikaanse horrorspecialist altijd bekendstaan als het brein achter *The Texas Chain Saw Massacre*. Ik leerde hem echter kennen als de regisseur van deze superieure Stephen King-verfilming, die me maandenlang achtervolgde in mijn slaapkamer. Oké, eigenlijk gaat het hier om een tv-bewerking, maar ik durf te wedden dat dit op het grote scherm nog angst-aanjagender is.



Welke rechtgeaarde genrefan is niet stapelverliefd op *Psycho*, de griezelsieker waarmee meester-cineast Alfred Hitchcock alle regels van de cinema herschreef? Deze documentaire zoomt in op de impact van de iconische douche-scène – 78 shots en 52 cuts! – waarin het vermoede hoofdpersonage plots brutaal om het leven wordt gebracht door een schimmige figuur. Met bijdrages van Elijah Wood, Guillermo del Toro en Jamie Lee Curtis.

MEER INFO OP **RRFFF.BE**
WEDSTRIJD OP **VERTIGOWEB.BE**

AAN DIGGELEN

David Cronenberg, Anton Corbijn en Werner Herzog zijn maar een paar van de eigenzinnige regisseurs met wie Robert Pattinson na zijn *Twilight*-succes samenwerkte. Aan dat lijstje kan hij nu de gebroeders Saffie toevoegen, de New Yorkse indietalenten die het posterboy-imago van de Britse ster voorgoed vaarwel zeggen in het misdaaddrama *Good Time*. Portret van een topacteur die even koppig als knap is.

tekst ANKE WAUTERS

Robert Pattinson viel voor het eerst op als Cedric Diggory in de Harry Potter-films, maar maakte pas echt naam als Edward Cullen, de nukkige tienervampier uit *The Twilight Saga*. Hij was net 22 toen hij werd gecast in de filmfranchise gebaseerd op de populaire youngadultboeken. “*Twilight* is het moeilijkste wat ik ooit heb gedaan”, vertelde hij later aan *The Guardian*. Misschien omdat het sterrendom hem helemaal niet lag?

Van de ene dag op de andere werd Pattinson een van Hollywoods meest aanbeden acteurs. Overal waar hij ging, werd hij achtervolgd door hordes gillende fans, *Vanity Fair* riep hem uit tot ‘Knapste Man ter Wereld’, hij tekende een contract bij het Franse modehuis Dior, *Time* plaatste hem op een lijst van honderd invloedrijkste mensen, en zijn turbulente relatie met *Twilight*-tegenspeelster Kristen Stewart domineerde wereldwijd de roddelkaternen.

Zoete wraak

Vrijwel elke regisseur wilde in die periode met Pattinson werken. Zijn toezegging bezorgde elke productie

een groen licht. Wat wil je ook, met een acteur wiens fanbase box-office-succes garandeerde? De steracteur had zijn schapjes op het droge, of zo leek het toch, want voor zichzelf had de acteur een heel ander pad uitgetekend.

Pattinson begon geheide kaskrakers af te wimpelen en besliste zijn status te gebruiken om te werken met filmmakers die hij bewonderde. Zijn *Twilight*-verleden zou hij altijd met zich meedragen, maar dat deerde hem niet. Hij vindt het zelfs leuk, gaf hij ooit toe: “Het biedt je de kans om mensen te verrassen.”

Pers en publiek het nakijken geven: Pattinson doet het met verve. Als olifantentemmer in het romantische *Water for Elephants*, als ijskoude Wall Street-bankier in David Cronenbergs *Cosmopolis*-adaptatie, als mentaal gehandicapte in David Michôds dystopische *The Rover*, en in Anton Corbijns James Dean-relaas *Life* – waarin hij ondanks zijn looks niet in de huid van het filmicoon kroop.

Bye bye beauty

Het mag duidelijk zijn: Pattinson, nog steeds maar 31, is veel meer dan die bleke bink uit de *Twilight*-films. Dat hij is uitgegroeid tot een van de interessantste acteurs van zijn generatie, heeft hij te danken aan het

feit dat hij zonder compromissen zijn eigen weg volgt. Veel mensen zouden een moord begaan voor zijn sterrenstatus, maar hij wil blijkbaar vooral minder bekend worden.

Zelfs die befaamde looks moeten eraan geloven. In *Good Time*, zijn denderende samenwerking met de New Yorkse filmbeloftes Josh en Benny Saffie, zit zijn mooie snoetje voortdurend verstopt onder en achter allerlei soorten bedenkelijke haargroei. Als zijn personage, een voortvluchtige crimineel, zijn haar ook nog eens Eminem-blond maakt met waterstof-peroxide, is de transformatie compleet.

De Hollywood-hunk is dood, leve de topacteur!

VANAF 18 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

@ANK2D2

» VAN HET BETREDEN PAD

In het Grote Filmgeschiedenisboek staan wel meer steracteur en -actrices die net zoals Robert Pattinson hun eigen weg hebben gevolgd. Meer op Vertigoweb.be!



TOPSCORES

James Newton Howard heeft in dertig jaar tijd heel wat onvergetelijke filmmuziek bijgeschreven en gaat nu voor het eerst op wereldtournee. Op zaterdag 11 november doet hij de Antwerpse Koningin Elisabethzaal aan. Wij legden de componist-dirigent alvast een playlist met enkele van zijn bekendste deuntjes voor.

tekst CHRIS CRAPS



PRETTY WOMAN (1990)

“Een enorme hit destijds, waardoor ik veel gevraagd werd voor komedies. Dat veranderde met mijn score voor *The Fugitive*: daarna bood men mij plots alle actiefilms aan. Hollywood vergeet alles, behalve je laatste film. Als die veel geld opbrengt, dan willen ze meer van hetzelfde. Toch heb ik vanaf het begin heel bewuste keuzes gemaakt. Zo heb ik voor mijn komedies altijd geweigerd om ‘grappige’ muziek te schrijven. Het komische moet uit de acteurs en de situaties komen, niet uit de muziek.”



UNBREAKABLE (2000)

“M. Night Shyamalan haalt het beste in mij naar boven. Voor deze eigenzinnige superheldenfilm begon ik muziek te schrijven op basis van het script, en stuurde ik constant tracks door. Bizar genoeg reageerde Night het best op een triphopnummer waar ik zelf niet zo dol op was. Maar het belandde in de film en werd zelfs het hoofdthema.”



COLLATERAL (2004)

“Ik wist dat Michael Mann de reputatie heeft om scores deels weg te gooien. Ik had dus twee doelen voor ogen: ik wilde als componist op de generiek staan en ik hoopte dat vijftig procent van mijn werk gebruikt zou worden. Dat is allebei gelukt. Hoewel Michael verschillende collega's achter mijn rug aan het werk had gezet, ben ik trots op onze samenwerking. Hij dwingt je iets anders te doen dan wat je gewoon bent, waardoor je groeit als componist.”



KING KONG (2005)

“Ik verving Howard Shore, die het project te elfder ure verlaten had, waardoor ik minder dan vijf weken had om drie uur muziek te schrijven. Ik heb Howards score niet beluisterd, en schreef wat volgens mij bij de film zou passen. Het blijft een mirakel dat alles oké is uitgedraaid. In de schoenen stappen van zo'n legendarische collega was een enorme uitdaging.”



BATMAN BEGINS (2005) & THE DARK KNIGHT (2008)

“Hans Zimmer en ik zijn al heel lang bevriend en droomden ervan om ooit eens samen een score te schrijven. Toen Christopher Nolan hem vroeg voor *Batman Begins*, zag Hans zijn kans schoon: met z'n tweetjes konden we Batmans schizofrenie immers nog beter in de verf zetten. Hetzelfde deden we voor The Joker in *The Dark Knight*. De franchise-finale *The Dark Knight Rises* liet ik echter volledig aan Hans over. Het leek mee een goed idee om op een hoogtepunt uit elkaar te gaan.”



MICHAEL CLAYTON (2007)

“Ik wilde dit advocatendrama ondersteunen met heel dreigende, maar tegelijk subtiele muziek. Dat bleek makkelijker gezegd dan gedaan: de eerste weken wierp regisseur Tony Gilroy alles wat ik schreef in de prullenmand. Uiteindelijk kwam ik met een heel trage, barokke sound op de proppen. Ik schrok me rot toen ik vernam dat de score genomineerd was voor een Oscar. Dit soort elektronische filmmuziek zonder melodie wordt meestal genegeerd door The Academy.”



THE HUNGER GAMES-FRANCHISE (2012-2015)

“Toen ze me voor de eerste *The Hunger Games*-film vroegen, bedankte ik beleefd. Daarna benaderden ze Danny Elfman, maar hij kon blijkbaar niet. Toen zei mijn zoon: ‘Pa, je bent gek als je *The Hunger Games* weigert: die franchise gaat groter worden dan je voor mogelijk houdt.’ Toen ze me opnieuw vroegen, hapte ik meteen toe. Ik had slechts vijf weken, en toch was het een heerlijke ervaring. Hetzelfde gold voor de sequels. Iedereen, van de studio tot het publiek, hield van de films en de scores.”



MEER INFO OP **GREENHOUSE TALENT.COM**

WEDSTRIJD OP **VERTIGOWEB.BE**

“EEN INTELLIGENTE
SATIRE VOL
SPECTACULAIRE
SCÈNES EN HILARISCHE
SITUATIES.”

DE MORGEN



PALME D'OR
FESTIVAL DE CANNES

“THIS IS HIGH WIRE
CINEMA. IT SETS
OUT TO MAKE YOUR
JAW DROP. AND IT
SUCCEEDS.”

THE GUARDIAN

THE SQUARE

22/11
IN DE BIOSCOOP

CLAES BANG ELISABETH MOSS DOMINIC WEST TERRY NOTARY

FROM RUBEN ÖSTLUND, DIRECTOR OF *TURIST*

DeMorgen.

Klara

Lumière

LE SOIR

MEDIA

La 1ère



In zijn recentste film *Shirley: Visions of Reality* brengt de Oostenrijkse regisseur **Gustav Deutsch** dertien schilderijen van Edward Hopper tot leven. Resultaat: een even uniek als bedwelmend filmexperiment, dat deze maand hernomen wordt in het Gentse KASKcinema.

tekst **CHRISTOPHE VERBIEST**

Het openingsbeeld van *Shirley: Visions of Reality* haalt je meteen uit je comfort-zone. Is het een schilderij, een tekening of een foto? We zien het interieur van een treincoupé, al valt er door de overbelichte ramen geen buitenwereld waar te nemen. Drie menselijke figuren – van wie we weinig meer zien dan de achterkanten van hun hoofden – vullen de ruimte. Als na een paar seconden een van hen even beweegt, weten we het zeker: dit is een bewegend beeld. Het gaat om een zeer getrouwe nabootsing van *Chair Car*, een doek van Edward Hopper uit 1965.

Onderhuidse spanning

Hopper is een van de populairste Amerikaanse schilders van de vorige eeuw. Hij was een einzelgänger die zweerde bij figuratief werk en ver weg bleef van alle trends. De revolutie die de Europese schilderkunst in het begin van de 20^e eeuw overhoop gooide – het kubisme van Picasso, de abstractie van Mondriaan – gingen volledig aan hem voorbij. En ook het abstract expressionisme dat Amerika na WO II in de ban hield – met de *drippings* van Jackson Pollock en de *color fields* van Mark Rothko als bekendste voorbeelden – had geen impact op zijn werk.

Hopper schilderde dan wel figuratief, maar het is fout om hem als een realistisch kunstenaar te zien. Zijn schijnbaar huiselijke of banale taferelen krijgen een unheimlich karakter door de schilderwijze, kadrering en lichtinval. Het is alsof hij een moment in de tijd bevriest en zo de onderhuidse spanning in de scène tastbaar maakt. Niet verwonderlijk dus dat hij meester-cineasten als Alfred Hitchcock, Terrence Malick, Wim Wenders en David Lynch beïnvloedde.

Niemand ging echter ooit zo ver als Gustav Deutsch met *Shirley: Visions of Reality*. De Oostenrijkse allround

kunstenaar (muziek, architectuur, fotografie, tekeningen, performances) werkt sinds de vroege jaren tachtig aan een erg gewaardeerd, maar buiten gespecialiseerde kringen weinig bekend oeuvre. Het bekendst is zijn *Film Ist*-reeks, opgebouwd uit found footage.

American dream

Ook voor *Shirley: Visions of Reality* vertrok Deutsch van bestaand materiaal: dertien doeken van Hopper waarin een vrouw te zien is, soms vergezeld door een man. De tableaux zijn tot in de kleinste details nagebouwd in een studio. Om de scènes aan elkaar te linken heeft Deutsch de fictieve actrice Shirley gecreëerd: elk van de taferelen beeldt een belangrijk moment in haar leven uit.

Ieder tableau wordt ingeleid door een pancarte met een datum tussen 1931 en 1963. Op de klankband hoor je een fake radiobulletin waarin de belangrijkste gebeurtenissen van de dag worden opgesomd. De harde feiten contrasteren met innerlijke monologen van Shirley. De symbiose van het persoonlijke met het wereldnieuws schetst een particuliere geschiedenis van de Verenigde Staten in het midden van de 20^e eeuw: van de Depressie via de Tweede Wereldoorlog en JFK tot Martin Luther King, wiens *I have a dream*-speech een prominente rol speelt in de film.

Deutsch voegt met *Shirley: Visions of Reality* een politieke en sociale dimensie toe aan het werk van Hopper. De in 1962 overleden schilder kan er uiteraard niet tegen protesteren. De wereld heeft er alvast een boeiende geschiedenisles bij. Al is dit in de eerste plaats een fascinerende en uitdagende film. ▣

Shirley: Visions of Reality draait op 24 oktober in KASKcinema in Gent.

HART TEGEN HARD

De bende van **Michaël R. Roskam** slaat weer toe. Samen met zijn spitsbroeder **Matthias Schoenaerts** overvalt de regisseur het Vlaamse filmlandschap nog maar eens met een uppercut van jewelste. *Le fidèle* is zowel rasechte auteurscinema als onverbloemd eerbetoon aan gangstermelodrama's à la *Heat*. “Door de juiste balans tussen *character-driven* en *plot-driven* krijg je iets *emotion-driven*.”

tekst **CHRIS CRAPS**

Ook in zijn derde film maakt Michaël R. Roskam het zichzelf niet makkelijk. Terwijl de meeste Vlaamse films slechts één niveau bespelen, stapelt hij de ene betekenislaag op de andere. *Le fidèle* is zelfs zijn meest complexe film tot nog toe. Nochtans begint alles bedrieglijk eenvoudig: bankovervaller Gigi (Matthias Schoenaerts) ontmoet racepilote Bibi (Adèle Exarchopoulos) en ze worden verliefd. Maar Gigi vindt het aarts-moeilijk om hun relatie te rijmen met zijn gangsterleven.

“Die gelaagdheid heeft veel werk gekost”, vertelt Schoenaerts. “Het scenario van *Le fidèle* zit minutieus ineen. Zoiets pen je niet snel even bij elkaar. Michaël is heel precies. Dat is kenmerkend voor een echte cineast. Want voor alle duidelijkheid: Michaël maakt cinema, geen films. Kijk maar

naar zijn beeldvoering. Hoeveel films beperken zich tot shot/tegenshot? Dat is meer televisie dan wat anders. Michaël denkt daarentegen over elke camerabeweging diep na.”

Zoals die overval die in één ononderbroken shot werd opgenomen? “Een logische keuze voor een film die gedreven wordt door de personages”, legt Roskam uit. “In tegenstelling tot in een typische *heist movie* neemt de camera een uniek standpunt in. De overval in één shot tonen verhoogt het realisme, waardoor de toeschouwer zich niet meer zit af te vragen of alles wel klopt. Of de hold-up zal lukken, is niet langer de essentie. Waar het wel om draait: zal Gigi er heelhuids uit komen, en hoe gaat hij dat doen? Door de verhoogde dramatische impact worden er nog meer vragen gesteld. Bijvoorbeeld: is Gigi na de overval nog dezelfde als ervoor?”

Van honden en mensen

In *Le fidèle* is vanaf het begin duidelijk dat de gekooide hond een metafoor is voor Gigi. “Het is een van de circulaire thema's van de film”, beaamt Schoenaerts. “We lanceren iets in het begin, dan verlies je het als kijker uit het oog, en plots rinkelt er een belletje en ben je terug bij start. Dan merk je hoe de hond en andere elementen deel uitmaken van een hechte structuur.”

“Trouwens”, lacht de acteur. “Ik heb blijkbaar iets met honden. Mijn personages in *Suite française*, *Far from the Madding Crowd*, *Maryland*, *De rouille et d'os*, *The Drop* en nu ook *Le fidèle* hebben allemaal een band met een hond – positief of negatief. Ik had daar nooit eerder bij stilgestaan. Maar ik vind het fijn, want ook in het echte leven ben ik dol op honden.”



De mens in zijn kooi: daar heeft Roskam duidelijk iets mee. Gigi probeert zoals Jacky in *Rundskop* en Bob in *The Drop* wanhopig uit zijn psychologische gevangenis te ontsnappen. “Klopt helemaal”, zegt Roskam. “Ik zoek specifiek naar personages bij wie dat extreme proporties aanneemt door hun afkomst en milieu. We zitten allemaal vast in ons lichaam en we zijn een voor een geketend aan onze angsten, maar bij gangsters is de urgentie veel groter. Hun emoties zijn zo uitvergroot dat ze iets universeels krijgen, waarmee de kijker zich makkelijk kan identificeren.”

Schaamteloos melodrama

Je hoeft niet ver te zoeken naar Roskams grote voorbeelden. “De verwijzingen naar *Un homme et une femme* van Claude Lelouch haal je er zo uit”, bekent de regisseur. “Jean-Pierre Melville is ook van de partij. Ik heb een paar shots in *Le fidèle* gestoken waarvan *director of photography* Nicolas Karakatsanis zei: ‘Ha, zijn we weer een *Melvilleke* aan het doen?’

En dan is er uiteraard ook *Heat* van Michael Mann: “Dat is in mijn ogen eigenlijk een rasecht melodrama dat schamteloos teert op emoties. Zoiets had ik ook voor ogen. Want door de juiste balans tussen *character-driven* en *plot-driven* krijg je iets *emotion-driven*. Ik hoop dus dat het publiek van bij het begin meegaat in de soms naïeve gevoelswereld van Gigi.”

“Mijn film is zo’n beetje *Heat* ondersteboven”, vervolgt Roskam. “Bij Michael Mann komt de misdaad onder druk te staan door de liefde, in *Le fidèle* is het andersom. Terwijl *Heat* de vrouwen als satellieten rond de mannelijke personages uitspeelt, gebruik ik de criminele personages als satellieten in een romance. Zo werd *Le fidèle* een liefdeskind van de Franse en de Amerikaanse film noir. *(lacht)*”

Super-Schoenaerts

De volgende samenwerking tussen Schoenaerts en Roskam – het derde deel van hun Belgische misdaadtrilogie – zit er al aan te komen. “Letterlijk samen schrijven doen we niet”, zegt Roskam. “Ik werp Matthias ideeën toe, hij reageert daarop, en vice versa. Dat vergemakkelijkt het schrijfproces en het opbouwen van de personages. Onze samenwerking is organisch geëvolueerd. Het is niet zo dat we elke week bellen. Dat hij het zo druk heeft met andere films, is geen probleem. Vaak ben ik drie maanden geconcentreerd aan het schrijven en heb ik geen nood aan input. Als we dan bellen, praten we gewoon als vrienden.”

Na *Le fidèle* heeft Schoenaerts maar liefst vijf projecten in de steigers staan, allemaal zorgvuldig uitgekozen. “Ik ben inderdaad heel consequent in mijn keuzes. Omdat ik weet dat mijn traject zo moet zijn. Mensen mogen denken dat ik niet snel genoeg opklim en dat ik in grotere films zou moeten

meespelen. Maar ik moet mijn eigen weg volgen, het mag maar zo snel gaan als ik het aanvoel. Het is niet omdat mensen het over ‘de grote doorbraak van Schoenaerts’ hebben, dat ik mij daarop moet oriënteren. Ik luister naar mijn gevoel en dat werkt blijkbaar, want het blijft duren.”

Toch sluit hij geen superheldenfilm uit: “Wat als ik The Joker in een Batman-film mag spelen? Binnen dat genre zijn hier en daar geweldige rollen te vinden. Ik verlang ernaar om het eens mee te maken: *green key*, *blue screen* of hoe heet het? Ik zou met veel plezier een aap spelen zoals Andy Serkis. Die is echt geweldig in *War for the Planet of the Apes*. Je moet het maar doen met al die *tsjoepkes* op je lijf. Als ze mij voor zoiets vragen, doe ik het onmiddellijk. Echt waar.”

Wie legt de *tsjoepkes* klaar? ▣

VANAF 4 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

@ChrisCraps

» GANGSTERS IN LOVE

Matthias Schoenaerts’ Gigi is niet de eerste filmgangster die zich verliest in de liefde. Op *Vertigoweb.be* doorgronden we de hartenpijn van andere misdadigers die het witte doek onveiligmaakten.

u eu

Van Bosch tot Tuymans

oe e

u e

m vanaf
SK 21.10.17

mskgent.be

POINT OF VIEW

Online vind je uitgebreide recensies en nog veel meer

» neem een kijkje op www.vertigoweb.be



Der jonge Karl Marx

Regie Raoul Peck

Cast August Diehl, Stefan Konarske, Olivier Gourmet

Speelduur 1u58

Vanaf 4 oktober in de bioscoop

In deze biopic, die dichter aanleunt bij *Land and Freedom* dan bij *Amadeus* of *Gandhi*, belicht Raoul Peck het leven van Karl Marx in Keulen, Parijs en Brussel, en zien we hoe de Duitse intellectueel ertoe kwam om zijn Communistisch Manifest te schrijven.

@ChrisCraps



Happy End

Regie Michael Haneke

Cast Isabelle Huppert, Mathieu Kassovitz, Laura Verlinden

Speelduur 1u47

Vanaf 11 oktober in de bioscoop

Michael Haneke vertelt over het wel en wee van een bourgeoisfamilie in Calais in volle vluchtelingen crisis. Resultaat: een genadeloze dissectie van de ziel van de blanke Europeaan, die aanvoelt als een best of van Hanekes eerdere feelbadhits.

@Waaanzenema



Victoria and Abdul

Regie Stephen Frears

Cast Judi Dench, Ali Fazal, Eddie Izzard

Speelduur 1u52

Vanaf 18 oktober in de bioscoop

Stephen 'The Queen' Frears reconstrueert de onorthodoxe vriendschap tussen Queen Victoria en een islamitische Indiër. Judi Dench zet de Britse koningin neer als een verwend nest, dat de wereld desondanks een lesje in tolerantie kan geven. Een tragikomisch kostuumdrama met actualiteitswaarde.

@Waaanzenema



Zombillénium

Regie Arthur de Pins & Alexis Ducord

Cast Emmanuel Curtil, Alain Choquet, Kelly Marot

Speelduur 1u18

Vanaf 18 oktober in de bioscoop

De Franse striptekenaar Arthur de Pins brengt zijn populaire reeks over een griezelpretpark dat uitgebaat wordt door echte vampiers, zombies en demonen eigenhandig naar de bioscoop. Oneerbiedig animatieavontuur in de trant van *The Addams Family*.

@RubenNollet



Het tweede gelaat

Regie Jan Verheyen

Cast Koen De Bouw, Werner De Smedt, Sven De Ridder

Speelduur 2u07

Vanaf 25 oktober in de bioscoop

Jan Verheyen gaat na Erik Van Looys *De zaak Alzheimer* en zijn eigen *Dossier K.* voor een derde bioscoopavontuur van Jef Geeraerts' flikkenduo Vincke en Verstuyft. Ditmaal flirt de regisseur met *Basic Instinct*-achtige erotiek en seriemoordenaargruwel à la *Seven*.

@Waaanzenema

NAAR HET BOEK VAN Roald Dahl

Gruwelijke Rijmen

Ontdek *Gruwelijke Rijmen* in primeur tijdens het lanceringsweekend van J'E.F op 28 en 29/10 in Antwerpen.

J'E.F

1 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

DeMorgen.



MEER INFO OP WWW.JEUGDFILM.BE



© MAGIC LIGHT PICTURES LIMITED 2016

VERTIGO

selecteert
uit het film-
aanbod van



De volledige programmatie kan je vinden op
vier.be, vijf.be en zestv.be



The Hateful Eight

6/10 om 20u30 op

Quentin Tarantino laat zich helemaal gaan in wat waarschijnlijk het bloederigste kamerspel aller tijden is. Ongelooflijke acteerprestaties, verrukkelijk camerawerk en een score van Ennio Morricone om je vingers bij af te likken, maken van deze sneeuw witte western een spektakel dat je gezien moet hebben.



Scream

28/10 om 20u35 op

Jonas 'Welp' Govaerts schreef het al in ons vorige nummer: Wes Craven vond het horrorggenre driemaal opnieuw uit. Eerst met het brutale *The Last House on the Left*, daarna met het ingenieuze *A Nightmare on Elm Street* en uiteindelijk met deze subversieve slasher, waarin alle genreclichés knipogend doorkleefd werden.



Frankenweenie

29/10 om 23u20 op

Zeg wat je wil over het recentere werk van Tim Burton, maar de liefdevolle sfeer die deze stop-motionbewerking van het klassieke *Frankenstein*-verhaal ademt, verwarmt zelfs het kille hart. Niet alleen een ode aan de legendarische Universal Monster Movies, maar ook aan Godzilla en andere cinemacreaturen.



22 Jump Street

13/10 om 20u30 op

Onlangs werd regieduo Chris Miller en Phil Lord ontslagen tijdens de shoot van de *Star Wars*-spin-off over Han Solo. Daarvoor hadden ze echter al meermaals het onmogelijke verwezenlijkt. Of hoe verklaar jij deze hilarische comedysequel met Channing Tatum en Jonah Hill als incompetente flikken?



The Departed

28/10 om 20u10 op

Martin Scorsese won eindelijk een eerste Oscar voor dit misdaaddrama met Leonardo DiCaprio, Matt Damon en Jack Nicholson. Meer dan terecht, want de meester-cineast bewees zich met deze remake van de Hongkong-knaller *Infernal Affairs* opnieuw als een crack op het vlak van brein-en-branie-combo's.



The Cell

30/10 om 22u10 op

Als je kickt op visueel verbluffende cinema, is dit langspeeldebuut van videoclipgoeroe Tarsem Singh verplichte kost. Zelden zag je zoveel extravagante kostuums en adembenemende decors in een en dezelfde film. Het flutverhaaltje over een trip door het brein van een seriemoordenaar moet je er wel bij nemen.



Constantine

31/10 om 22u10 op

Ondertussen kent iedereen de superhelden uit de Marvel-stal als een bende kleurrijke figuren. Dat hun DC-tegenhangers – zie ook Batman – een stuk donkerder zijn, bewijst deze barokke blockbuster, met Keanu Reeves als een detective die op demonen jaagt sinds hij zelf een bezoekje bracht aan de hel.

BESTE. FILM. OOI.

Metropolis

Regie Fritz Lang / **Cast** Gustav Fröhlich, Brigitte Helm, Alfred Abel / **Speelduur** 2u33 / **Jaar** 1927

In het geval van *Metropolis* kunnen we misschien beter van 'meest geplunderde film ooit' spreken. Toon ons eender welk beeld uit Fritz Langs dystopische sci-fi-epos, en wij vertellen je welke vingervlugge cineast er achteraf mee aan de haal is gegaan.

De stille klassieker opent met monsterlijke close-ups van ondergrondse machines, afgewisseld met adembenemende beelden van futuristische skyscrapers. Interessant contrast, vonden ook de broertjes Coen, die dankzij Lang meteen de look voor hun screwballcomedy *The Hudsucker Proxy* hadden gevonden.

Even later bevinden we ons op een paradijselijk dakterras – zie ook Ben Wheatleys *High-Rise* – waar rijkeluiszontje Freder (Gustav Fröhlich) zijn oog laat vallen op de mooie Maria (Brigitte Helm), een arbeidster omringd door een roedel ongewassen fabriekskinderen. Doet Maria's entree een belletje rinkelen? De junglethriller *Vinyan*

van Fabrice Du Welz eindigt met een vrijwel identiek tableau.

Maria ziet in Freder de ideale bemiddelaar tussen de ondergrondse Werkers en de bovengrondse Denkers. Dit tot grote ergernis van Freder's machtige vader Fredersen (Alfred Abel), die te rade gaat bij de gestoorde uitvinder Rotwang. Deze rechtstreekse inspiratiebron voor de Kubrick-klassieker *Dr. Strangelove* stelt voor om Maria heimelijk te vervangen door een mechanische dubbelgangster – in *Blade Runner* zou men het over een *replicant* hebben.

Vanaf dat punt transformeert *Metropolis* in een overweldigend actiespektakel, op een schaal waaraan *Dunkirk* een puntje kan zuigen. Van de talloze *set pieces* onthouden wij vooral de vernietiging van de Hart Machine – perfect gekopieerd in de videoclip van Madonna's 'Express Yourself' – en de bizarre buikdans waarmee robo-Maria de verzamelde Denkers ophitst – denk aan Rihanna's striptease in Luc Bessons *Valerian*, maar dan net ietsje houteriger.

Negentig jaar na zijn première veroorzaakt Langs magnum opus nog altijd ophef onder filmhistorici: was de film een pro-communistisch pamflet, een religieuze allegorie of onbedoelde nazipropaganda? Aan Lang het laatste woord: "Al bij al is *Metropolis* maar een onnozel filmpje. Ik was gefascineerd door machines, meer niet."

@Jonas_Govaerts

» KLAP

De grootste *Metropolis*-fan was ongetwijfeld Adolf Hitler, die Lang graag wilde aanstellen tot 'ere-Führer' van de Duitse filmindustrie. Alleen al het feit dat de half-Joodse filmmaker kort nadat hij dit hoorde zijn biezen pakte en via Parijs richting Hollywood trok, maakt van *Metropolis* deze maand de Beste Film Ooit.

That's *not* all folks

HEB JE GENOTEN VAN DEZE DUIZELINGWEKKENDE DOSIS CINEMA?

GA DAN VOOR EEN VAN ONZE DRIE ABONNEMENTSFORMULES!



GROOT
€25

10 NUMMERS IN JE POSTBUS (EN EEN KLEIN EXTRAATJE)

GROTER
€100

GROOT + 1 T-SHIRT, PIN OF ILLUSTRATIE + VOORRANG OP VERTIGO-EVENTS

GROOTST
€200

GROTER + EXTRA T-SHIRT ILLUSTRATIE EN/ OF PIN + DUOTICKETS VIP-EVENTS

VERTIGO'S HALLOWEEN DOUBLE BILL

cartoon.s
STADSBIOSCOOP



THE KILLING OF A SACRED DEER



THELMA

ALLE INFO: **VERTIGOWEB.BE**

NOORSE FJORDEN

2018

LUXE CRUISE MET NIEUWE
HOLLAND AMERICA
KONINGS DAM*****

(GEDOOPT DOOR KONINGIN MAXIMA)

8 DAGEN GENIETEN,

VANAF **€999**

(autocar tot Amsterdam
heen / terug inbegrepen)

AFREISDATA: 13 Mei / 24 Juni / 22 Juli & 19 Augustus 2018

De bekende Blauwe Vogel-troeven

Meer info en prijzen op www.deblauwevogel.be

Prachtige vaarroute met stijlvol schip

Volpension (culinair genieten)

Nederlandstalige menu's en krantjes
aan boord

Dranken: inbegrepen (uitzonderlijk)

Infodag

Ontdek deze reis van A tot Z op
Vrijdag 27 Oktober om 15.00 uur in
ons auditorium.

(Gratis toegang, wel even reserveren aub)

